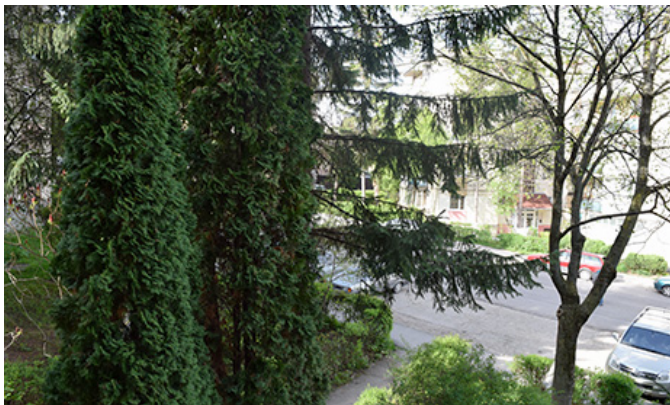

Jó előre biztosítanék mindenkit arról, hogy én szeretem a fákat. Mindig kiakadok a vegákra, akik sajnálják az állatokat, de cserébe gond nélkül zabálják a növényeket. De amit mostanában érzek a fákkal kapcsolatban, az jó példája annak, hogy az embereknél egy kis manipulációval, kínzással vagy jutalommal bármit el lehet érni, és annak az ellenkezőjét is.

Barlangrajzok a falon

Gyerekkoromban ugyanott laktunk a szüleimmel, ahol most a saját családommal. De mégis, mintha két külön lakásról lenne szó. Azt most felejtsük el, hogy az én édesanyám velem ellentétben kínosan ügyelt a rendre – nekem már csak a kín jutott.

Egykor napfényes, déli-dél-nyugati fekvésű lakásban éltünk, ma **nem lepődnék meg azon sem, ha meszeléskor barlangrajzokat találnánk a falon**

. Emlékszem, édesanyám gyakran behúzta délután a függönyöket, hogy megelőzze a benti üvegházhatást. Nos, ilyesmire nekünk semmi szükségünk. Fényforrásra annál inkább. Nem egyszer megtörténik, hogy fel akarom kapcsolni a villanyt, és akkor veszem észre, hogy már fel van.

Gondos kezű szomszédaink ugyanis annyi fát ültettek a tömbház köré, – **fogadjunk, nem kérték senkitől engedélyt**

– amennyit csak tudtak. Valósággal sportot űztek a faültetésből. Főleg a fenyőféléket részesítették előnyben, amelyek télen sem veszítik lombjukat, hogy legalább a hideg évszakban párórás fényhez juttassunk. Néha ellopták karácsonyfának az ideszánt fenyőt, máskor csak kiszáradt, mert rájött, hogy sem a talaj, sem az éghajlat nem pont az, ami a Hargitán van, de még így is maradt bőven.

Családommal erdőben érezhetjük magunkat,

s ez forró nyári napokon jól is jöhetne, de Murphy törvénye, hogy valahogy épp akkor nem kapunk a nagy erkélyen annyi árnyékot, hogy be lehessen húzódni alája. Minden virágunk kiég, de legalább a szobában jó sötét van.

Idilli látvány a nagyszobából, bal oldalt a sötétben a könyvespolc nem látható

A nagyszoba ablakán, ha kitekintek, négy nagyobb és két kisebb fát látok. Két tuja, egy fenyő és egy lombhullató fa takarja el a kilátást. Ezen kívül a szomszéd tömbház lakói is szorgoskodtak, az ő udvarukon is van legalább négy fenyő és egy lombhullató, így a nagyszoba ablakán, ha kinézek, kizárólag fákat látok. Azokat is villanyfénynél.

A kishobával valamivel szerencsésebb helyzetben vagyunk: csak az egyik ablaktáblát takarják el a fák, nagyon szépen burukkolnak rajtuk reggelente a galambok. A másik ablakszemét viszont rendesen beárnyékolja a blokk körüli rengeteg: 6-7 fenyő és 3 lombhullató takarja el a kilátást, és ugyanakkor a benti látást is. Ezek mind a szomszéd tömbház előtt vannak.

Ugyanezek a fák a konyhai ablakunkat teljesen eltakarják,

mivel nagyjából egy sorba vannak ültetve, kivéve néhányat, amelyek azt a célt szolgálják, hogy oldalról se szivároghasson be egy kis fény. A konyhánk ablakából összesen 12 fatörzset tudok megszámolni, amelyek elveszik a napot.

Viszonylag egyszerű lenne megoldani ezt a dolgot, ami fára nincs szükség, azt meg kell metszeni, vagy ki kell vágni. Ha jól tudom, nem csak minket zavar ez a sötétség, de **senki nem vállalkozik az ültetőkkal, szomszédokkal való konfliktusra**

. Az egyik szomszéd egyszer szakit hívott, és felmetszették a fenyőket. Mi is beszálltunk a buliba egy félliter pálinkával, de sajnos nem sokáig hepajkoddunk, mert rájöttünk, csak a sor feléig történt meg a metszés, a másik oldal továbbra is elég ahhoz, hogy ha megkérdezik, milyen állatnak érzed magad, rögtön rávágjuk: vakond.

Látkép a kisebbik szobából. Tudom, hogy szép, de én nem ki szeretek nézni az ablakon, hanem bent látni.

A polgármesteri hivatal nemrég közleményt adott ki, hogy **a metszés és a favágás ezentúl szigorú feltételekhez kötött**

Először is, le kell adni egy kérést a polgármesteri hivatalnál, melyben megindokolod, hogy a fa veszélyes az emberekre nézve, például túl közel van a tömbházhoz, vagy kidőlésveszélyes. A veszély indoklása – bár nonkonformista módon, de menne – lassan megvakulunk, nem beszélve a villanszámláról, amitől elveszítjük az eszünk.

Ezen kívül **aláírást is kell gyűjteni a szomszédoktól**, hogy beleegyeznek a fa, fák kivágásába. Naná, majd pont azok fognak belemenni, akik áldozatos munkával elültették a fákat. Na de, feltételezzük, hogy ez mind megvan, a szomszédokat is le tudtuk kenyerezni vagy épp pálinkázni – mindenkit igénye és anyagi helyzete szerint.

Akkor **ki kell hívni egy engedélyezettő bizottságot**, amely kimondhatja, hogy igenis ezt a fát ki lehet vágni. Ha ez is megvan, és még nem kaptál idegbajt, s a szomszéd néni se húzott ki damilt, hogy elessél a lépcsőházban, mert ki akarod vágatni a fákat, amiket az azóta megboldogult férjével elültettek, akkor hívhatsz egy szakembert és

saját költségeden kivágathatod a fát.

Az, hogy a faanyag kit illet, az ültetőt, a polgármesteri hivatalt, vagy megegyezhetsz a favágóval, hogy az anyagért cserébe végezze el a munkát, nem szerepel a közleményben.

Bővebb információkért látogasson el az alábbi weboldalra!